

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 86

10 TÌ

TUẦN LỄ TỪ 6-11
ĐẾN 13-11-1969

CHỦ TIỆM kiêm ĐẦU BẾP : MINH VỒ

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỜNG NƠI 24.901 - 93.801

Wason
DS 531
C74++

Dân chủ lạm phát

Nạn lạm phát dân chủ, ở Giao Chỉ, được coi là thê thảm nhất kể từ sau ngày Nhà Nước tăng thuế kiểm tróc. Báo chí làm loạn. Quốc hội làm loạn. Có ông dân biểu đòi đưa Tổng Thống ra Tối Cao Pháp Viện. Có ông dọa xuống đường đá đảo, trong khi luật chiến tranh cấm xuống đường. Một số ông mượn cơ chống tăng thuế để toan đòi xóa bỏ chế

độ hiện hữu.

Con Ong vốn là lũ ngu dốt tối dạ. Thấy đại diện mình ở Quốc hội hung hăng con bọ xít quá. Bèn đua đòi mà viết ra những bài lão lếu. Thì được Nhà Nước « dạy bảo » bằng văn thư số 1675—BB/BC/HC như sau :

«Thưa ông Chủ Nhiệm, Quý Báo, số 85, tuần lễ từ 30.10 đến 6-11-69 trong mục « Phú De Giao Chỉ », đã chỉ trích nặng nề và xúc phạm

uy tín của cơ quan lập pháp.

Vậy Nha tôi cảnh cáo Quý Báo và mong rằng tự hậu. Vì thể thống Quốc Gia, qui Báo cần thận trọng hơn, tránh sự quá trớn, nhất là đối với những cơ quan tiêu biểu cho uy quyền Quốc gia.»

Nhà Nước đã có lời dạy tử tế, bòn phận Con Ong là phải ngoan ngoãn vâng theo. Từ nay, Con Ong sẽ thê không quá trớn với «những

cơ quan tiêu biểu cho uy quyền Quốc gia» nữa. Đề tỏ lòng âu yếm Nhà Nước, Con Ong đã đuổi thẳng Du Thần Chi đi rồi. Nó chỉ còn được viết số này là bị phứt a la poóc. Con Ong để dạy lăm. Hề Nhà Nước ghét thẳng nào, Con Ong đuổi nó liền tứt xuyt. Xin Nhà Nước hiểu giùm điều đó.

CON ONG

CORNELL
UNIVERSITY
LIBRARY
FEB 9 1970

**NGÀY QUỐC KHÁNH NĂM NAY BỊ
«KET» VÌ «CỐ TỔNG THỐNG»
NGÔ ĐÌNH DIỆM**

Năm năm vừa qua, cứ đến ngày 1-11, là nước Giao Chỉ lại một lần hân hoan thơ thới, lễ lạc linh đình, gọi là mừng ngày «đạp đổ chế độ độc tài gia đình trị của Ngô Triều». Thôi thì bao nhiêu tội ác của nhà Ngô được kể lại vanh vách! Bao nhiêu công đức của các đảng «vĩ nhân, anh hùng Cách Mạng 1-11» được tụng niệm tràng giang đại hải!

Nhưng dùng một phút, ngày 1-11-69 đã làm đảo lộn từng phèo hết trơn hết trọi!

Trước hết, Tổng Thống Thiệu kêu gọi Quốc Khánh năm nay phải khắc khổ, phải đóng thuế kiệm ước, nên không cần diễn binh hoa hờ hoa sói, khỏi cần tiếp tân nhậu nhẹt tốn tiền vô ích; thành ra ngày Quốc Khánh năm nay có vẻ hơi «buồn vào hồn không tên» một chút!

Nếu không có Hiệp hội chiến sĩ tự do tổ chức riêng một cuộc họp mặt kỷ niệm, có lẽ mọi người suýt quên mất cả những ông tướng Minh, Đôn, Đĩnh v.v... là những người đã góp công đầu vào Cách Mạng 1-11-63.

Và nếu không nhờ chương trình thi văn Tao Đàn trên TiVi, mà nữ ngâm sĩ Mai Lan đã mở đầu bằng bài thơ «Lửa từ bi» của Vũ hoàng Chương, có lẽ mọi người cũng chẳng còn nhớ đến một cuộc đấu tranh của Phật giáo đả kích bùng lên ngọn lửa Cách mạng.

Trong khi đó, Linh Mục Nguyễn viết khai đã đăng lên báo lời mời đồng bào đến tham dự lễ Giỗ của Cố Tổng Thống Ngô đình Diệm «vị Lãnh tụ bị sát hại vì Chính nghĩa Quốc gia dân tộc», và còn nhắc lại một lời của Cố TT: «Tôi tiến, hãy tiến theo tôi. Tôi lùi, hãy giết tôi. Tôi chết hãy trả thù cho tôi.»

Ở Quảng Ngãi, thì có truyền đơn nhắc nhở công nghiệp cứu nước của Cố TT Ngô đình Diệm, và tỏ lòng nuối tiếc một hình ảnh ái quốc thanh liêm, một thời kỳ thanh bình thịnh trị.

Riêng tờ Thời Báo, cơ quan của Đảng Nhân Xã suốt mấy ngày liền đã đăng nhiều bài bênh vực ông Ngô đình Diệm. Báo này viết «có một điều chắc chắn Tổng thống

đàn anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

Diệm đã chết được 6 năm trong khi VNCH đã phải sống trong tình trạng đau thương chưa từng thấy trong lịch sử... Con đường cách mạng đang tiến lên thì ngoại nhân đã âm mưu lật đổ ông để thỏa mãn những tham vọng mà họ nghĩ rằng ngày nào ông còn thì họ không thể thực hiện được ý muốn của họ. Họ đã làm và đã chuốc lấy bao nhiêu thảm khốc hậu quả của ngày 1-11-63 đau thương».

Qua ngày sau đến lượt ông tướng Đĩnh sút banh ngược trở lại! «Không ai có thể phủ nhận công lao tranh đấu của quân đội và nhân dân trong cuộc Cách Mạng 1-11-63 để lật đổ chế độ độc tài gia đình trị».

Trái banh cứ thế đi quá đả lại, dân ngoại thủy Chẳng biết đâu mà rờ. lúc thấy cụ Diệm có tội lúc lại thấy có công, vừa mới nghe khen cách Mạng nay lại đã nghe chê cách mạng dở ẹt..

Có lẽ chỉ còn có nước đọc chơi lời bình của Ông Phạm Thái trên tờ Cấp Tiến, cơ quan của «phong trào tà» may ra có được đỡ buồn chăng.

Tháng 11-1955, từ chiến khu chống Diệm trở về Saigon, chúng tôi bị mật vụ nhà Ngô «chụp» hụt phải bỏ xứ lưu vong đến tháng 1-1964 khi chắc chắn Diệm chết rồi mới dám mò về. Khi «chụp» hụt chúng tôi, Mật Vụ nhà Ngô đã bắt vợ con chúng tôi và trong một tuần lễ bị giam cầm ở Bốt Catina, con gái chúng tôi đã phải nằm ở một chỗ đầy nước tiểu.

Giờ đây, làm công dân bán sức lao động cho chủ báo, được tin một ông Tổng Trưởng của chế độ và một lộ Thượng Nghị sĩ đi viếng mộ ông Diệm và ca tụng ông Diệm tận mây xanh, chúng tôi không khỏi đau lòng xót dạ cho thân phận của người làm dân trong đất nước này. Đã làm dân thì chẳng biết cách nào khác hơn là mong chờ nơi các bậc lãnh đạo anh minh của xứ sở. Do đó tôi kính cần trình lên TT Nguyễn văn Thiệu một câu hỏi sau đây:

Chế độ Đệ nhị Cộng hòa của chúng ta đang ĐÚNG VỀ PHÍA NÀO? Vừa ăn Quốc Khánh (mừng lật đổ ông Diệm, vừa cầu hồn ca tụng Diệm thì làm cán bộ nhơn dân, chúng tôi phải sách động nhân dân về phía nào?

Cúi xin Tổng Thống rộng lượng cho biết ý kiến.

NHỮNG CHỮNG NGẠI VẬT

PHÓ NHÁY

Những tiếng thờ dờn dập, hờn hờn, pha lẫn tiếng lò xo giường cái nhau, lại xen vào những tiếng động đặc biệt mà các nhà vật lý học bảo rằng nó xuất phát từ một trạng thái của sự ma sát, rồi tiếp theo là một tràng:

— Ái! ái! ối cha! chết... chết... em rồi anh ơi! Rồi là những tiếng thồn thức, nghẹn ngào, thỉnh thoảng lại tắc nghẹn như «nó bùng lên, như muốn khuếch đạt thành những gào thét, nguyên rủa...»

Nàng năm đó, trần trường, trơ trụi và kiệt lực, gầy như bất lực. Bên cạnh là chàng, với nét mặt nửa thóa mãn, nửa còn âm ức tiếc rẻ, và chàng đang ra sức kéo cần cò như kếp độc Hùng Cường lên sáu câu đề bài chữa, biện minh, giải thích và oán v.v... cho cái hành động đầy tự nhiên, dù nhân tính nhưng rất đột nhiên và sỗ sàng vào cái lúc mà nàng không ngờ tới: cái lúc mà chiếc phông của tán tuồng động phòng chưa kịp kéo lên.

Bầm bầm con cô bác, Phó Nháy tôi xin long trọng giới thiệu những động tác trên đây chỉ là một xen trong vở tuồng giao chỉ «Lông» sắp được các nhà sản xuất phim con heo khai thác quay thành phim để xuất cảng cạnh tranh với các tuồng quốc tế đang ăn khách nhất tại rạp chúng quốc hiện giờ, là hai vở dâm tuồng «HAIR» và «OH! CALCUTTA» trình diễn liên miên từ mấy tháng nay khán giả đỡ xô đi coi đông không kém gì ngày lễ độc lập của nước bạn cờ hoa.

Trong buổi trình diễn ra mắt cất chì của tán tuồng, có sự tham dự của tất đông đủ các giới trí thức hạ lưu của hòn ngọc viễn đông, bên cạnh Phó Nháy tôi, nhà đạo diễn kiêm giám đốc, kiêm sản xuất, kiêm phê bình gia đang ba hoa xí xỏ về giá trị giai phẩm của ông, và một bên Phó Nháy nữa, là ký giả sân khấu kịch trường của tuần báo Hoa Cà Hoa Cãi và bán nguyệt san Dâm Bụt đang gồng mình ghi chép. Phó tôi liếc thấy như sau:

— «Và bây giờ thì sự đã rồi, cái ngày thơ trong trăng của nàng, cái tế bào mong manh và đắt giá nhất của người trình nữ đã không còn nữa, nàng đã phải trải qua một giây khắc đau đớn và đắng hoàng, nàng vừa phải chấp nhận một «thực tế» khi người nàng và chạm phải một «thực thể» biến nàng từ một thiếu nữ sang đàn bà.»

Vậy thì sự đau đớn của nàng là một sự đau đớn cần thiết «un mal nécessaire» để tất cả những trình nữ trở thành đàn bà.

Nhưng ở đây, ta muốn đề cập đến 1 vấn đề khác, chẳng ăn nhằm mẹ gì tới kịch tính của vở tuồng đó, là thái độ của tán lang, của chàng đàn ông khi «t a tét» với một trình nữ đang chờ đợi để trở thành đàn bà. Cái hay và dở là ở chỗ làm sao có đủ tài cán kinh nghiệm để điu người hôn phối đang từ một trạng thái ngây thơ, trong trắng, con nhà lành của tuổi em chã em chã biết gì, đi vào thực tế một cách vui vẻ và khi phải cọ xát với cái «thực thể» kinh khủng em sẽ không hoàng hốt sợ hãi, em sẽ không: «nghiến răng, nặm mắt, cau mày, cựa cựa»

Thưa bà con cô bác, liếc tới đây thì thấy nhà ký giả sân khấu kịch trường khựng lại, rừ cây viết xuống đất, và thờ hắt ra mà rằng: — mẹ kiếp, anh tán lang này đã cũ lãn, đã ngu ngơ hơn còn khá hơn là tài tử cinema của vở tuồng có tính cách bi hài kịch lịch sử hiện tại, vừa được nhà nước đạo diễn và trình làng tuần trước nhan đề «thuế kiệm ước». Một vị trong đám trí thức hạ lưu xen đó: Móa thấy kếp này bộ mã coi được, sáng sủa và hào hoa phong lưu mã thượng như 1 vị phụ tá, nhưng nếu sự thực ngoài đời, lữ diễn xuất như vậy thì yếu quá, — một vị khác lại xía vô: — coi mặt thẳng chã trắng như heo cạo, chưa đủ tuổi «dâm dịch» đóng sao nổi những xen này. Cũng như mấy chú nhỏ vừa thôi nôi mà đã cho cầm súng đi Nhân dân tự vệ hay mấy cậu học sinh chưa đủ tuổi quân dịch mà đã khoác áo thượng thư, lẽ dĩ nhiên sẽ diễn xuất «đau sâu quý khố» như tuồng Thuế Kiệm ước vậy.

Ơ HỜ !... CÁC CỤ 'ĐÊ ÉT' NGÀY THƠ THẤY MẸ

TIN... TỨC

HOÀNGNHAM Thâu lượm

TƯỚNG MINH MUỐN CHO Q. H... ĐỀ TƯỚNG ĐƠN ĐỊNH DỜ KHẨM DỜ THỐI

SẼ GHÈNH. Trong dịp lễ Quốc Khánh năm nay, Tướng Big Minh đã đưa ra một ý kiến hơi nặng hột, theo dư luận,

LỘN MỀ

LÍNH ĐỘI QUÂN PHỤC

Nghệ đoàn Ký giả VN vừa đi một đường là lướt hoa lá cành là đem tặng Trung đoàn 8 BB 14 cái máy may để Trung đoàn này trang bị cho một trung tâm may cắt nhằm nâng cao mức sống gia đình binh sĩ. Chiều 2-11 khi làm công đức xong tại Bến Cát, phái đoàn ký giả phom phom về Saigon, lòng thơ thới hân hoan và nghĩ rằng "chúng em hết lòng với lính đi nhé!" khoảng 15g, khi xe chở phái đoàn đang bon bon chạy trên đường Hai bà Trưng (gần ngã tư Hai bà Trưng - Yên Đổ - Trần quang Khải) thì một chú QC thổi tu huýt bắt ngừng xe lại. Nghe trình bày xong chú này âu yếm mời các ký giả xuống đi bộ vì «xi vin không có quyền leo lên xe nhà ban». Trời lúc bấy giờ đang tề lòn, báo hại phái đoàn ký giả vừa đi vừa tắm cho nó mát lòng mát dạ.

Nghe chuyện này Cả Phụng con mừng lắm. Con mừng vì nhà nước đã dạy dỗ được các nhân viên biết áp dụng pháp luật sắt. Đề khuyến khích... pháp luật được áp dụng. Cả Phụng con khen chú QC đó một phát, khen cả xếp nhỏ xếp lớn của nhà chú ta một phát và đề nghị với Nhà Nước nên lên lon cho tất cả các Quân Cảnh ở Saigon một phát nữa! Vua mới viết đến đây thì ơ kìa, cái xe díp nào chạy ngang qua trước cửa đây, sao lại có áo xanh, áo đỏ, áo hồng ngự trị trên đó? Cả Phụng không dám nghĩ QC Saigon "cứng mềm" tùy hứng hay là tùy chỗ mà còn lại lần thần nghĩ rằng "Cố lệ Nhà Nước mới thay đổi quân phục của nhà ban, cho giới nhà ban được diện áo hoa cà hoa cải cuội xe díp cho đời thêm tươi».

nhằm đập bề niêu com của quý vị Nghị Sĩ Dân biểu, Đó là ý kiến triệu tập quốc dân đại hội.

Dư luận cho rằng sở dĩ Tướng Big Minh kêu gọi triệu tập quốc dân đại hội là vì ông định nhinh là ông còn... ăn khứa. Nhưng các vị NS và DB thì cóc cần biết tới điều đó. Các vị này thấy tự nhiên có kẻ cầm gậy mò mẫm toan phang vỡ niêu com của mình bèn nhao nhao phản đối. NS Bùa Ngải thì bảo rằng "chỉ có chúng ông mí là tiếng nói trung thực và hợp pháp của quốc dân". Ông Dân biểu chủ phòng ngủ Trần quý Phong có cùng 1 ý với Nghị sĩ Bùa Ngải, rằng "đã có chúng tao" và ông chủ phòng ngủ còn chê lời tuyên bố của tướng Minh là sách vở lý thuyết. Theo ông Phong thì lẽ

Tổng thống Ni-Gie đòi uống nước với cho tăng thêm phần khác khổ

NI GIE.— Nguồn tin từ xứ Niger cho biết Tổng thống xứ này là ông Hamani Diori và phu nhân sau khi về tới quê nhà đã bỗng mắc bệnh đau bụng đi cầu rất kịch liệt. Các bác sĩ ở đây sau khi khám nghiệm đã cho biết nguyên nhân của sự đau bụng đó là vì vợ chồng ông Hamani đã uống phải nước "cam vàng" và bia 33 trong dịp vợ chồng ông ghé lại TNS.

Ngay Sau đó, Nhà Nước Niger đã đệ đơn lên tòa án quốc tế ở "la Hay" để kiện... Tây, vì nhà nước Niger cho rằng tuy «cam vàng» mết in An amta, nhưng do hãng Tây làm

Riêng đối với ông «Ngoại» Voi Trắng, Tổng Thống Hamani chỉ gửi một lá thư yêu cầu rằng «từ Sau nếu chẳng may tôi có dịp ghé quý quốc, Thì xin Ông Voi Trắng nhớ cho tôi uống nước trà tươi hoặc nước với. Như vậy vừa biểu lộ được chính sách khác khờ của quý Nhà Nước vừa tránh cho tôi khỏi mắc bệnh đau bụng đi...!»

ra tướng Minh cần bắt chước ông, chỉ tiên cho một luật sư và dạy cách ăn nói sao cho bớt phần lý thuyết và sách vở.

Một số NS và DB khác cũng nhất định tẩy chay ý kiến của tướng Minh. Cuộc chống đối của các NS DB có vẻ có chính nghĩa.

Do đó chưa bao giờ người ta thấy các NS và DB lại đoàn kết nhất chí tới như thế.

Riêng đối với quan diêm của Tướng Đôn cho rằng Anamta nên biến thành một cái chân... thứ ba đứng ở giữa nhiều NS và DB đã cho đó là một ý kiến không tương. Hơn thế nữa, có vị NS còn bảo rằng ông Đôn muốn bôi xia ra ki ri vào mặt để rồi tự đánh cho bóng lộn... Một DB khác lại nói rằng chả trách đạo 64 ông Đôn bị Đại K. đá đít là đúng lắm, chả oan tí nào!

XIN NHỜ ÔNG TỔNG CUỘC TIẾP TẾ MỘT TÍ BỘ CÔNG CHỨC TỈNH LẺ CỐC BIẾT ĐỚP BƯỜNG, SỮA SAO?

SẼ GHÈNH.— Theo tin của cơ quan bán tin Nhà Nước thì công chức phục vụ tại Đô thành (nhớ nhé: phục vụ tại Đô thành) có thể mua chịu đường cát trắng và sữa hộp bắt đầu từ tháng 11-69.

Căn cứ vào bản tin trên, người ta bắt buộc phải hiểu rằng những công chức phục vụ tại các tỉnh khác và các quận xã trên toàn quốc hoặc dự tiên đề khỏi cần mua chịu, hoặc họ là những người không biết đớp đường và sữa. Do đó, Tổng cuộc TT không cần nghĩ tới việc tiếp tế và cho họ mua chịu.

Nhưng lại cũng có dư luận cho rằng dụng ý của T.C.T.T

- NÓ SỜ SỜ RA ĐÓ, ĐIỀU TRA CÁI MỐC KHÔ GÌ NỮA.
- CÒN NGÓT TỈ BẠC KIA THÌ ĐÃ VÀO CÁI LỖ HỒNG RỒI.

SẼ GHÈNH Theo nguồn tin từ viện Giám Sát thì viện này đang điều tra manh hai đương kim Tổng Trưởng Kinh Tài. Người ta chưa rõ ba chữ «điều tra manh» là nghĩa làm sao. Là lời cò hai ông này tới viện sĩ và cật vấn hay là khua chiêng múa trống cho thiên hạ chợt nhớ ra rằng «còn ta đây»

Có điều người ta biết chắc là viện «đê ét» đã từng dọa điều tra nhiều vụ. Và vụ nào thì các cụ «đê ét» cũng điều tra mạnh cả, chả vụ nào điều tra... khế hết trời.

Nay các cụ lại điều tra, và theo tin trên, các cụ sẽ điều tra về thuế kiem ước, đặc biệt là về diêm hai Bộ trên đã không cho xét những số hàng tồn kho trước khi tăng thuế. Nhờ đó mà vô số người đã bỗng trở nên giàu to nhờ... tăng thuế, nhất là mấy chủ cây săng.

Giới thông thạo, sau khi nghe tin trên, đã cười hô hố mà cho rằng các cụ «đê ét» ngày thơ thấy mẹ. Việc nó sờ sờ ra đó, cần chó gì phải điều tra. Bọn vừa mù vừa điếc cũng còn nghe và thấy hết hướng chỉ thính và sáng như các cụ.

Cái nguyên do khiến cho quý ngài Kinh, Tài quên mất vụ xét hàng tồn kho nó dễ hiểu lắm: Tại có sự can gián của đức... Trần hưng Đạo.

không phải như vậy. Thật ra TCTT muốn công chức ở các tỉnh phải học tập cái đạo của thánh hiền «lấy hạnh phúc của người làm hạnh phúc của mình và lấy cái... no bụng của đồng nghiệp làm cái no bụng của mình». cũng như các quan trong TCTT đã lấy... của nhân dân làm của mình vậy. Nếu đúng như thế thì... tốt lắm không có gì đáng trách.

Riêng cái lý luận giả mù sa mưa của ông giám đốc kinh tế nào đó cho rằng tại vì «bí mật và gấp rút» đã làm cho thiên hạ phải bịt mũi. Người ta có cả trăm ngàn cách để xét số hàng tồn kho mà không sợ bắt mí vụ tăng thuế. Hơn nữa, gấp rút vào cái khổ nào? Tổng thống đã chẳng xác nhận các biện pháp kinh tế này đã được chuẩn bị từ hai năm nay đó sao? nhờ ông giám đốc một tí.

Ngoài ra, vẫn theo tin trên viện «đê ét» còn điều tra hai ông cựu Tổng Áu ngọc Hành và Lương Siêu Thị về các khoản tiền của gian thương

thâu vào cùng với khoản tiền phạt gạo giao trễ, tổng cộng ngót một tỉ. Số tiền này lẽ ra phải đang ở trong két bộ Kinh Tế, nhưng nó lại không cánh mà bay đầu mất. Các cụ thắc mắc ở cái chỗ «bay đầu mất» đó, Ơ hờ.. lại ngày thơ nữa Số tiền lẽ ra phải vào két bộ KT, mà nó lại không vào, thì tức là nó vào cái lỗ... hồng chứ còn bay đầu được. Ngổ ngàn.

Y. K. C. O.

VUNG TAY QUÁ TRÁN LÀ KHÔNG TỐT

Từ sau khi Nhà Nước Anamta tăng thuế kiem ước, dân chúng cứ nhao nhao lên la ó phản đối om xòm. Dân chúng có biết rằng đất nước mình đang lâm cảnh chiến tranh, do đó đời rách kiệt quệ. Thế mà 10 năm nay, dân chúng cứ quen cái thói ăn uống tiêu xài xa phí, quen thói vung tay quá trán.

Vung tay quá trán, là một thói xấu. Do đó Nhà Nước mới phải tăng thuế kiem ước để dạy cho dân chúng biết ăn chắt để dành, biết bốp mồm bốp bụng. Ăn tiêu nhiều thành thói quen, thì nay nhịn mãi tiết rồi cũng quen. Chưa biết chừng cứ tập mỗi ngày nhịn nhiều hơn, cuối cùng đi tới chỗ... cóc cần ăn nữa, thì tốt lắm.

Do đó, nay nhà nước đã dạy cho ta «tập nhịn» là một điều hay, lẽ ra dân chúng phải tung hô vạn tuế để tỏ lòng biết ơn mới phải. Đã không làm thế thì chớ, lại còn kêu ca om sòm thì thật là hư hỏng không biết đề đầu cho hết. Chả trách cô nhân gọi rằng «dân ngu q... đen» là chí lý lắm.

Nhưng có điều tại sao dân nó ưa xài đồ nhập cảng thì lại là vấn đề khác. Và vấn đề này có lẽ phải nhờ tới ông trùm viện trợ Mèo giải thích kỹ càng những điều kiện viện trợ thì dân nó mới hiểu được.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

CĂN LAM SÁNG - Ở MÔI VỤ BÔI BÀN GIỮA HÀNH PHÁP VÀ LẬP PHÁP

Ông phu tá Tổng Thống bảo một ông dân biểu là "Công Sản nằm vùng". Ông dân biểu lại bảo ông Phu Tá Tổng Thống là "con buôn". Cần phải rửa mặt cho cả hành pháp lẫn lập pháp.

Sau vụ bầu cử ở Hạ viện, và vì những tin đồn về "đường gươm Quang Trung" khiến một dân biểu (ông Trần ngọc Châu) đòi đặt vấn đề điều tra xem quả thật ông Nguyễn cao Thăng, Phu tá của Tổng Thống có bỏ tiền mua phiếu của dân biểu không?

Chính vì thế, ông Phu Tá Nguyễn cao Thăng đã cho báo chí biết rằng Dân biểu Châu là một tên Cộng Sản nằm vùng tại Quốc hội. Phản ứng lại, dân biểu Châu bảo ông Phu Tá của Tổng Thống chỉ là một "con buôn"!

Nếu các ông Nguyễn cao Thăng, và Trần ngọc Châu, là người thường, thì kệ các ông, muốn hạ nhau thế nào cũng được. Nhưng các ông là những nhân vật cao cấp của hành pháp và lập pháp là những cơ quan cần phải bảo vệ uy tín trước quốc dân, nhất là trong lúc này nên vấn đề cần được làm sáng tỏ.

Nếu hành pháp quả thật có những tài liệu chứng tỏ ông Châu là một tên Cộng Sản nằm vùng tại Quốc hội, thì cần phải làm cho ra lẽ. Nhân dân của một quốc gia chống cộng đã đang chịu khổ vì Cộng Sản, hàng ngày có bao nhiêu người hy sinh tánh mạng vì Cộng Sản không thể đánh sừa cao thuế nặng nề... với một tên Cộng Sản nằm vùng tại Quốc Hội.

Ngược lại Tổng Thống cũng không thể có những phụ tá "con buôn" như sự mạ lỵ của ông dân biểu Châu.

Sự việc trên đã bôi bẩn cả lập pháp lẫn hành pháp. Nên cần sớm có một vụ "rửa mặt".

Theo ý kiến của bọn nham nhở Con Ong, thì: Nếu có trục trặc về mặt thủ tục pháp lý, không thể nhờ tòa án "rửa mặt" được. Tại sao ông dân biểu Châu, nếu có bần, không từ chức, và ông Nguyễn cao Thăng cũng từ chức để "ăn thua đủ" với nhau?

Hoặc nếu hành pháp bảo không có quyền truy tố ông Châu, mà vẫn cứ bảo ông Châu là Cộng sản, tại sao ông Châu không tự mình xin Quốc Hội đồng ý để cho tòa án xét xử xem nào?

Anh nào có bần, cứ thử xem, đừng dựa thế bất khả xâm phạm mà nói phét.

TẤT CẢ HÒA HỢP TRONG TÌNH THƯƠNG ĐOÀN KẾT VÀ CHIẾN ĐẤU.

Sáu năm, sau khi bị những anh hùng bất đắc dĩ của dân tộc lật đổ, đây là lần đầu tiên cố Tổng thống Ngô đình Diệm được chính các chiến hữu của ông "ca tụng sự nghiệp và công đức. Phải đợi sáu năm sau, đúng như nữ sĩ Suzanne Labin nhận định, khi sự bùng nổ của dân chúng láng giềng, khi chính trường nát bấy, hoang vu, người ta sẽ xét lại bản án Ngô đình Diệm và kết án những kẻ đã sát hại ông Diệm. Sáu năm không có nghĩa gì đối với lịch sử. Và Du Thần Chi nghĩ rằng ông Ngô đình Diệm là người đại phước. Bởi vì thường ra, cả trăm năm, lịch sử mới phán xét một người làm lịch sử. Sau năm, theo Du Thần Chi, chỉ là thời gian tìm quên cái mặc cảm Cần lao Nhân vị của các chiến hữu của ông Diệm.

Nhưng khi các chiến hữu của ông Diệm thấy Cần Lao nhân vị là một "mặc cảm tự tôn", họ đã hối hận. Và họ vội phủ lá cờ tổ quốc trên nấm xương thay vì phủ trên cái xác chết oan nghiệt nhưng phi thường của chí sĩ Ngô đình Diệm. Du Thần Chi biết trước rằng chẳng sớm thì muộn, sẽ có một cuộc xét lại cái chết của chí sĩ Ngô đình Diệm bằng những trái tim. Bằng những trái tim chứ không phải bằng quyền lợi. Vì Tổng thống Diệm đã về nước Chúa, không ban phát bổng lộc cho những kẻ tung hô ông. Những người tung hô ông hôm nay không được ăn cái gì cả. Và, may mắn hơn, họ chỉ bị dả kích nhẹ nhàng.

Sáu năm trước, ngay khi ông Diệm chết được vài ngày, Duyên Anh viết ngay truyện ngắn Đào kép cũ đăng trên tuần báo Ngàn Khơi, lộ bịch hóa những kẻ lật đổ ông Diệm. Và tiếp theo, truyện ngắn Chàng cao bồi họ Lục, dả kích những anh thêm địa vị "sê ríp" nhà nước, mà làm... cách mạng. Rồi Thương Sinh viết Kép cũ Tuồng mới, vạch mặt những anh đầy tớ của ông Diệm nhẩy lên bàn độc chữ bởi anh em ông Diệm bằng những ngôn ngữ mất dạy. Những thằng Cần lao hưởng lộc ân của ông Diệm, ngã theo thời thượng, rạch miệng chữ "chế độ Nhu Diệm" đều bị Thương Sinh quật những ngọn roi tàn nhẫn vào mặt. Thương Sinh chưa được tí ân huệ nào của ông Diệm. Vì kính trọng ông Diệm, Thương Sinh thương ông, bênh ông và đã bị bọn cỏ đuôi chó kết tội "liếm gót giày cho con mẹ Nhu".

Giấy trắng đã in những gì Thương Sinh nghĩ về cố tổng Diệm bằng mực đen. Còn đó. Ở thư viện. Ở lòng người. Du Thần Chi không muốn khen Thương Sinh hay Nguyễn mạnh Côn anh dũng hơn Nhân Xã đảng đâu. Nhắc lại đề đồng ý với Nhân xã đảng rằng cố Tổng thống Ngô đình Diệm là một lãnh tụ xứng đáng. Và ước mong Nhân xã đảng hãy cố tạo một lãnh tụ xứng đáng như lãnh tụ Ngô đình Diệm. Như thế mới nên tưởng nhớ Ngô đình Diệm. Chứ, đem công đức của người chết mà ca tụng suông, phỏng có ích gì! Lãnh tụ Trương công Cửu thấy mình bằng cái gì của ông Ngô đình Diệm? Ông có dám nhường ghế lãnh tụ cho người hơn ông không? Dù rất có cảm tình với Nhân xã đảng nhưng thấy ông làm Chánh đảng, Du Thần Chi buồn thấy mẹ!

NHỮNG TÁC GIẢNG NỒI GIẬN LỄ CẦU SIÊU NGỒ ĐÌNH DIỆM

Người thứ nhất:

Nền Đệ nhị Cộng Hòa có ngày hôm nay phần lớn do cuộc cách mạng 1-11 sáu năm về trước. Không ai có thể phủ nhận công trình tranh đấu gian khổ của nhân dân, quân đội trong việc lật đổ một chế độ độc tài gia đình trị. Trong một quốc gia dân chủ như VNCH, hiện tượng có một số nhân vật trong chính quyền tham dự lễ cầu siêu cho cố Tổng Thống Ngô đình Diệm chỉ được coi là bình thường khi những giới chức kể trên làm việc đó với tư cách cá nhân.

Người thứ hai:

"Chúng tôi không thể nào án đồng việc người ta làm lễ truy điệu ông Diệm vì Phật giáo đã là nạn nhân của chế độ độc tài Ngô đình Diệm. Nhưng theo tôi, những người trong đảng Cần Lao Nhân vị có quyền và có lý của họ khi quyết định làm lễ truy điệu vị lãnh tụ trước kia của họ. Tất cả ý kiến của chúng tôi là ý kiến của người trong thế đối đầu của ông Diệm, như vậy có thể ý kiến đó cực đoan. Chúng ta hãy chờ dự luận của quần chúng phán xét về ông Diệm và đó là ý kiến trung thực nhất." Hai người này là hai nhân vật nổi tiếng đã trả lời cuộc phỏng vấn của báo Thời Thế số ra ngày 4-11-69.

Du Thần Chi không có lời bàn mà chỉ xin phép đưa ra 1 ý kiến gọi là trung thực nhất của dân chúng tức của công dân không thuộc đảng "Cần Lao ác ôn". Du Thần Chi: Bạch thầy, con cũng là Phật tử, con không theo Cần Lao nhưng con vẫn nhớ tiếc ông Diệm Bạch thầy, lấy đức báo oán, oán ấy tiêu tan, lấy oán báo oán, oán ấy chạp chỏng. Nay kẻ thù của thầy đã về nước Thiên Đàng (gần Cực Lạc), người ta cầu siêu thì kẻ người ta thầy tác giảng nổi giận làm cái gì, thầy ơi!

XẾ RÀO HAY KHÔNG MUỐN A DUA

Dân biểu tượng Chăm ức lòng vì không tổ chức được một cuộc xuống đường biểu diễn... mượn tạm tượng Chăm mới tuyên bố rằng "Vi một số dân biểu xé rào". Dân biểu tranh đấu cho dân ở nghị trường chứ không phải tranh đấu ở đầu đường cái chợ. Và lại, một số dân biểu thông minh sớm biết cái âm mưu mượn vụ chống tăng thuế để đòi xóa bỏ chế độ đệ nhị Cộng hòa, nên đã phú linh. Chống tăng thuế. Đồng ý. Nhưng đòi xóa bỏ chế độ hiện hữu thì phải lôi ra đánh và chực tượng cho nát đất rồi tống vào phủ de. Mẹ kiếp, một chế độ

DU THẦN CHI cảm thông

ra đời mất quá nhiều xương máu, mồ hôi tiền bạc Chế độ đệ nhị Cộng Hòa, có thể, chưa được hoàn mỹ, nhưng không thể đòi xóa bỏ nó. Xóa bỏ nó là dâng đất nước cho Cộng Sản. Vì chỉ những thằng phản quốc mới đòi xóa bỏ chế độ hiện hữu. Hoan hô các ông dân biểu không a dua với bọn âm mưu phản quốc.

KỂ NÀO ĐÒI LOẠN ĐẢO.

Nhật báo Xây Dựng, số ra ngày 4-11-69, mục ý kiến chúng tôi tiết lộ một âm mưu loạn đảo. Xin trích ra đây:

Một số người đã từng chủ xướng cuộc loạn đảo ngày 1-11-1963 bằng bạo lực quân sự ngày nay hình như lại đang mưu đồ một cuộc loạn đảo khác, để xóa bỏ chế độ đệ nhị Cộng Hòa; và lần này không hẳn là bằng bạo lực quân sự! Vì lý do nọ hay lý do kia chính đáng hay không chính đáng (đã thuộc về dĩ vãng không cần vội nhắc lại và biện bác làm gì) họ đã chủ xướng cuộc loạn đảo trước để thành lập chế độ đệ nhị Cộng Hòa. Cái luật "Cách mạng ăn con" đã mau chóng đảo thái họ. Vì chính sự bất tài vô tướng của họ. Và rút cục chế độ đệ nhị Cộng Hòa đã được xây dựng trong đó không có họ. Hay nói cho đúng hơn trong đó họ không nắm được những địa vị "to lớn béo bở" như họ mong muốn!

Chế độ ấy có tốt đẹp không thì nhân dân đều đã thấy. Nhân dân có quyền đòi hỏi một cái gì tốt đẹp hơn. Dư luận có quyền phê bình, chỉ trích, có khi gay gắt, nặng lời. Thế nhưng, nếu còn biết tự trọng, thiết tưởng những "nhân vật" nọ, nếu không đành "im đi cho được việc" thì cũng phải là những người cuối cùng dám xử dụng cái quyền đòi hỏi, hay phê bình chỉ trích ấy. Bởi vì chính họ là những người đã chịu trách nhiệm gây nên tình trạng ngày nay. Họ không thể đổ trách nhiệm cho những kẻ kế tiếp họ, những Phan Huy Quát, Trần văn Hương, Nguyễn cao Kỳ hay Nguyễn văn Thiệu. Tất cả những cái "tại vì, tại vì", mà họ thay phiên nhau đưa ra, tùy cơ, tùy hứng, chỉ càng buộc tội họ, và có khi còn biện minh, hậu nghiệm cho hành động "chơi nhau" mà các đồng đội trở thành đối thủ của họ, đã chủ xướng đối với họ.

Chế độ đệ nhị Cộng hòa không tốt đẹp như mong muốn, Còn xa lắm! Thế nhưng ngày nay, dầu sao thì nó đã trở thành một chế độ dân cử hợp hiến, hợp pháp. Mà trong cái thế kẹt của Quốc gia hiện thời, trong những điều kiện chiến đấu chống Cộng sản hiện thời, thì cái tính chất dân cử hợp hiến, hợp pháp ấy, lại may mắn trở thành một sức mạnh vô giá cho Nhân dân miền Nam VN. Một thứ sức mạnh mà trên bình diện đấu tranh chính trị. Cộng sản phải sợ hơn cả nửa triệu quân Hoa kỳ được yểm trợ bằng không lực và một hải lực vô cùng hùng hậu. Cho nên, mọi mưu đồ loạn đảo — dầu là bằng bạo lực quân sự, hay bằng thủ đoạn chính trị — nhằm xóa bỏ tính chất dân cử hợp hiến hợp pháp kể trên của chế độ, trong giai đoạn lịch sử này, đều phải được coi như là một tội ác, một sự phản bội nhân dân.

Lâu lâu mới được đồng ý với Xây dựng của đạo sĩ Nguyễn thiên Hồ một phát. Phải, nhằm xóa bỏ tính chất dân cử hợp hiến hợp pháp của chế độ, trong giai đoạn lịch sử này, đều phải được coi như là một tội ác, một sự phản bội nhân dân.

15-11-1969

APOLLO QUYẾT TIẾN
PHÓNG LÊN MẶT TRĂNG

Phi thuyền Quyết Tiến, ác ôn còn đỡ hơn phi thuyền Apollo II, Vì chờ theo cả chục kiện tướng: Nư Phong, Dương Hùng Cường, Hoàng Hải Thủy, Nguyễn Thụy Long, Lái Vịt, Minh Đức Hoài Trinh, Phạm Hồ, Lê Xuyên vân vân... Bạn đọc Con Ong nhớ mua một số Quyết Tiến tục bản coi chơi. Nếu hay, ta chỉ đọc nhật báo Quyết Tiến. Nếu dở, ta chửi Hồ van Đổng. Chả đi đâu mà thiệt.

In tại nhà in Dân Nguyễn, 54 Võ Tánh Saigon
Quản nhiệm: NGUYỄN VĂN MINH